



„Velikost daru nespočívá v tom, kolik kdo dává, ale kolik mu zůstane“ (sv. Petr Chryzilog).

Ježíš naposled kolem sebe v Markově evangeliu shromáždil učedníky a dal jim chudou vdovu za příklad. Tato chudá vdova a Ježíš mají mnoho společného, oba dávají všechno a nezůstává jim nic. Je to nepřímou ukázkou naprosté důvěry v Boha. Jejich dar sebe samých Bohu je podle citátu svatého Petra Chryzologa maximálním a tím i nejvyšším vyjádřením důvěry v Něj.

Ne vždy je náboženské chování projevem víry a úcty k Bohu. Toho si můžeme všimnout na dvou kontrastech: na jedné straně náboženské projevy farizeů a bohatců a na straně druhé víra chudé vdovy. „Náboženské projevy“ a „osobní víra důvěrného charakteru“ jsou dvě odlišné skutečnosti.

První kontrast v příběhu je ve způsobu myšlení a zbožnosti. Farizeové se točí jen kolem sebe: jde jim především o společenskou prestiž, pro kterou využívají oblast náboženského života. Rádi zaujímají přední místa kdekoli ve společnosti a přijímají úctu druhých lidí, které dokonce až zneužívají, aby se měli dobře.

Druhým kontrastem příběhu jsou bohatí. Ti zase dávají na oddiv své bohatství svými dary, aby vypadali jako zbožní dobrodinci chrámu. Cítí se dobře zřejmě nadřazeně, když vhadzují horentní sumy do chrámové pokladnice, které si ostatní dovolit nemůžou.

Naprostou s oběma skupinami kontrastuje chudá vdova. Nejde jí ani o prestiž, ani obdiv, ten si za pár drobných nekoupí, ale z hloubi srdce uctívá Boha tak, že mu dává vše. Je plně odevzdaná do rukou Boha. Její vztah k Bohu je plný úcty a důvěry. O důvěře mezi dvěma lidmi se říká: *Důvěra není podmínkou vztahu, důvěra je vztah sám. Bez důvěry mezi partnery vztah neexistuje...*

Když opustíme nezdravou náboženskou patologii farizeů a bohatců, zůstane nám důvěra vdovy vůči Bohu, na kterou Ježíš poukazuje a ke které poutá naši pozornost. Ve druhém čtení z Listu židům jsme četli:

„Kristus nevešel do svatyně, zbudované (lidskýma) rukama, která je jenom napodobeninou té pravé, ale do samého nebe, **aby se teď staral o naše záležitosti u Boha**“ (Žid 9,24).

A dále jsme četli, že se Kristus: „Byl jednou podán v oběť, aby na sebe vzal hříchy celého množství lidí, objeví se podruhé – ne už pro hříchy – ale **aby (přinesl) spásu těm, kteří na něho čekají**“ (Žid 9, 28).

Tento text nechť je povzbuzením k důvěře, kterou Ježíš akcentuje ve vdovině daru. Důvěra ať spočívá na víře, že skutečně je to sám Ježíš Kristus, který se nyní stará o naše záležitosti u Boha. Tedy o všechno, co mu předkládáme jako své záležitosti. Tomu plně věřme. Často prosíme různé svaté, nejvíce Pannu Marii a je to dobře. Přátelé si přece pomáhají. Ale neměli bychom zapomínat, co učí Boží slovo. Že totiž On se stará o naše záležitosti u Boha. Pokud svatí pomáhají, vždy z jeho moci a lásky, která učí spolupráci. Věřme, že je to On, kdo přináší spásu do našeho života a spása není jen

tematika večného života po smrti, ale spása se týká celého našeho života, tady a teď. Spásu přináší těm, kdo na ni čekají! Jak to čteme v Božím slově. Tedy můžeme plně očekávat s plnou vírou, že jeho spása dopadne do konkrétních podob našich potřeb, o které ho žádáme.

K víře v zasahující Boží prozřetelnost vybízí mnozí laičtí hlasatelé evangelia. Jedněmi z nich je modlitební společenství mužů sdružených ve chválové skupině zvané Lamačské chvály. Zaposlouchejme se do jedné z mnoha písní plných víry, že Bůh je stále ochotný konat v našem životě a nebojme se tato slova prohlásit s důvěrou nad svým životem a všemi jeho trabli.

(odkaz na píseň zde: <https://www.youtube.com/watch?v=hoAKzUhV4oY&list=PL-gFB8cCJIXqRPw6DpYRdsxJppa24pu70&index=49>.)

Menom Ježíš

Si mi pevnou skalou,
si mi istým štítom,
si mi úzkou cestou,
nemenný.

Si mi vánkom v sparne,
sedíš pri mne aj na mne,
pres všetko ma nesieš
v náručí.

V tebe víťazstvo mám,
cenou v krvavý chrám,
bolo zaplatené
uzdravenie.

Si mi jasným slovom,
si mi vo tme svetlom,
si mi Boh aj Otec,
a nie len mne.

Kde už net cesty v pred,
kde už nádeje net,
kde už lovila smrť, dáš
vzkriesene.

V tebe víťazstvo mám,
cenou v krvavý chrám,
bolo zaplatené
každé uzdravenie.

R: Menom Ježíš,
aj dnes liečiš,
aj čo bolo nemožné.
Menom Ježíš,
aj dnes liečiš,
aj čo už je nemožné.

R: Menom Ježíš,
aj dnes liečiš,
aj čo bolo nemožné.
Menom Ježíš,
aj dnes liečiš,
aj čo už je nemožné.

R: Menom Ježíš,
aj dnes liečiš,
aj čo bolo nemožné.
Menom Ježíš,
aj dnes liečiš,
aj čo už je nemožné.

